

Hodnocení

diplomové práce Denisy Šlemarové „Internet a mezinárodní právo soukromé“

Diplomová práce je věnována v současné době velmi aktuální problematice internetu v mezinárodním právu soukromém. Diplomantka využila k přípravě této práce svého pobytu na zahraniční univerzitě v SRN, kde měla možnost se věnovat přímo i tomuto tématu. Domnívám se, že studijní pobyt práci velmi pozitivně ovlivnil: v rámci zpracování se mohla diplomantka opřít o určitá východiska německy píšících autorů, která lze rozpracovat i s ohledem na právní úpravu v ČR.

Diplomová práce je vhodně systematicky rozčleněna, sestává z osmi kapitol, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem. Po stručném Úvodu následuje II. kapitola, která se zabývá vymezením samotného pojmu internet, na s. 7 by asi bylo vhodné přesně vymezit závěr, k němuž diplomantka dospěla, což by mohla učinit při ústní obhajobě své práce. Následuje III. kapitola, věnovaná mezinárodnímu právu soukromému a procesnímu. Další kapitola vymezuje internetové právo. V. kapitola, nazvaná elektronický obchod, je svým rozsahem zcela mimořádná a z tohoto hlediska ji lze považovat za těžiště celé práce. Diplomantka se především zaměřuje na směrnice ES a na jejich provedení v českém právu, často ve srovnání s právem německým. Na s. 42 v souvislosti s distančními smlouvami uvádí, že česká úprava je mnohem výhodnější pro spotřebitele než úprava ve směrnici: má pro to nějaké vysvětlení? K tomu by se také mohla vyjádřit. Také by mne blíže zajímal kritický poukaz na „řadu ustanovení ZEP“, která se neslučují se směrnicí o elektronickém podpisu (ke s. 46-47). VI. kapitola uvádí základní otázky mezinárodního práva soukromého, včetně dalších unifikací. Ke s. 58 - Zásady Unidroit jsou v ČR známy, byly celé přeloženy do češtiny (pod mou redakcí), byly však již novelizovány. VII. kapitola uvádí komunitární nástroje se zvláštním zaměřením na procesní nařízení ES. Není mi zcela jasné, co má diplomantka na mysli „možností dvojího procesního postupu“ na s. 63, k tomu by se měla rovněž vyjádřit.

Poslední kapitola je stručným závěrem, v němž diplomantka připomíná význam mezinárodního práva soukromého, snad by bylo vhodné zmínit i kolizní úpravu náhrady škody *ex delicto*, která je s otázkami internetu rovněž spojována.

Práce je napsána velmi solidně a kulturně, čtivě, diplomantka používá literaturu českou i zahraniční, k otázkám a připomínkám by se měla vyjádřit při ústní obhajobě. Jde o obtížné, v ČR dosud jen málo zpracované téma.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 18.10.2006